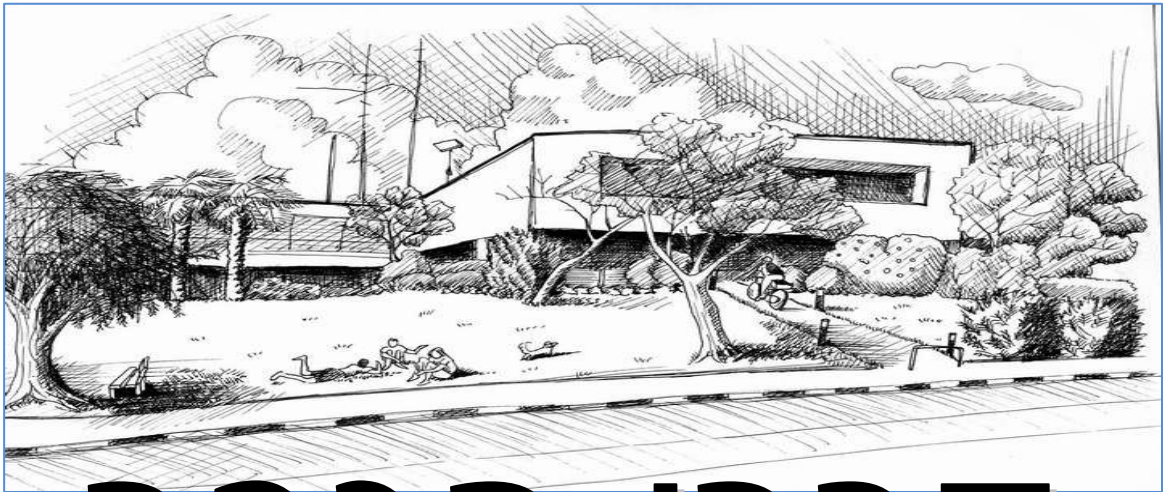

דברי הכפר

שינוי צורת המחשבה שלך –
תוביל לשינוי צורת ההרגשה שלך.

גיליון מס. 2203 * א' סיוון תש"ע * 14 במאי 2010

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

לאמא,

גדלת כבת-זקונים מפונקת ואהובה במשפחה, משפחה שהתפזרה עקב המציאות האיומה באוסטריה של שנות ה-30. בת 14 נשלחת לעתיד בטוח יותר באנגליה, ומאז פילסת בכוחות-על את דרכך בחיים. שרדנית היית, תמיד סמכת קודם-כל על עצמך. שליטתך בשפות עזרה לך להתאקלם ולעזור לאחרים באנגליה ואחר כך בישראל.

אהבת להזכר ממרחק של שנים בתקופות שונות; תיארת פירורי-זכרונות נעימים – סיפורי אחיך חיים, הזקן הרך של אביך מרדכי. חוויות חוות הנוער בוויטנג'ם ומעל לכל – ימי עליה ב' בצרפת.

הכרנו אמא רבת כישורים. אמא אוהבת-ספר שידעה בעל פה שירי ביאליק, שאהבה לשיר ולנגן במנדולינה, לצטט פתגמים בלטינית ובגרמנית (מי יתקן אותי כשאומר בצורה שגויה "קווד ליצט יוביס נון ליצט בוביס"?). אמא שאהבה לארח ולשפוך ציונות, שאכן הייתה חלק בלתי נפרד מחייה.

בקיבוץ עסקת בעיסוקים שונים, מהלול המיתולוגי דרך עבודת חוץ בתנועה הקיבוצית ובתעשייה בחצור. כאילו מרחבי הקיבוץ לא הספיקו לכנפייך הרחבות – היית בין הנשים הראשונות שיצאו לעבודת חוץ. חניכית, לימדת עברית באולפן. למדת תדמיתנות אופנה והלבשת נשים ונערות בטוב-טעם. לעת זיקנה התיידדת עם המחשב והאינטרנט, ועד-כמה שמחת לקבל מיילים מהנכדים והנינים במרחב ולשוחח אתם בסקיפ!

מאוד שמרת על פאסון. הגנת עלינו. לא שיתפת אותנו בתקופות הקשות – איך הרגשת בפרידה מהמשפחה או כשנודע לך, במרחקים, על מות הוריך. וכך המשכת גם כאשר חלית. חכמה, דעתנית, מיוחדת, תמיד בשליטה. הצוותים הרפואיים העריצו את שלוות הנפש שלך ואת הדרך בה התעניינת בכל אחד ואחת מהם. לאנשים ששאלו לשלומך ענית בקיצור, שלא להעיק. כעסת על המציאות שגרמה לך להיות תלויה בזולת. אמא, גמרת לסבול.

הגעת למקום בו חיים לנצח הוריך, אחיך ואחותך. אנחנו נשמור על הבית שהקמת, נשמור על קשר טוב בינינו – הבנות והחתנים, הנכדים והנינים – ונשמור מכל משמר על אבא. בשם כולנו אני רוצה להתנצל אם מי מאיתנו אמר או עשה אי-פעם דבר שפגע בך. סלחי לנו. אוהבת תמיד, יונה.

אמא, כנערה בראשית דרכך נשלחת ע"י הורייך לעתיד בטוח יותר.
בקינדרטרנספורט.

ככל שחלפו השנים, נדמה לי שמעולם לא ממש ירדת מהרכבת ההיא. במסע חייך שהחל אז, הבנת שהעולם אינו גן של שושנים ויש להישמר ולהיזהר, לא לסמוך על איש ולהיות תמיד חזק ובלתי תלוי באיש.
מתוך כך פיתחת אישיות עצמאית, לא קונפורמית, לא תמיד אהודה. חברייך הקרובים באמת היו אותם ילדים שכמוך נשלחו מאירופה לאנגליה, והיו כעין תחליף למשפחות שחסרו לכם כל כך.
גם לאחר שהקמת משפחה משלך שמרת איתם על קשרים הדוקים, ולחברייך אלו בקיבוץ יסעור, בלביא וגם בלונדון ובת"א מסרנו אתמול את בשורת הליכתך מאיתנו.

אמא, כשאני חושבת על דימוי שיתאר אותך, עולה במחשבתי הביטוי: פלדת אל-חלד.

חזקה כפלדה, בלתי נכפפת, בלתי מתפשרת. אל-חלד = עד יומך האחרון צלולה כבדולח, במלוא חושייך. עירנית לכל נקישה מקרית, מוטרדת מכל פירור סורר על הרצפה. אין ספק שההתמדה שבבניית הפאזלים ופתרון התשבצים – שתי אהבות גדולות שלך, תרמו רבות לשמירת צלילותך.
וכאילו להכעיס, דווקא בשל כך התקשיית כל כך לקבל את בגידת הגוף. לפני מספר שבועות איבדת את יכולת הדיבור אבל המשכת לנהל את הבית ביד רמה והעברת את רצונותייך לכל בני הבית - בלחישות.
ידענו שהיית חולה, חולה מאוד, ובכל זאת הליכתך הייתה פתאומית לכולנו. לא היינו מוכנים. אולי בכלל אי אפשר להתכונן. נחמת מה אנו מוצאים בכך שנפרדת מאתנו בשלווה, ללא כאב ללא סבל, מוקפת בני משפחה, בביתך, כמו שרצית, כמו שאת החלטת. נמוגת למקום ולזמן אחרים.

אני מבטיחה שביתכם ימשיך להיות מרכז לכל המשפחה המורחבת שלנו ושנשמור ונלווה את אבא במציאות החדשה והקשה לכולנו.
באהבה גדולה, יהי זכרך ברוך.

אתמול בבוקר, קצת לאחר תחילת יום העבודה, מצאתי את עצמי באמצע אירוע רב משתתפים שבו פגשתי אשה כבת 80, נמוכת קומה ומלאת שמחת חיים. האשה סיפרה איזו בדיחה שמיד גרמה לי להיזכר בסבתא בתיה שלי.

פחות מ 5 דקות אחר כך, קיבלתי את הבשורה העצובה. בדיעבד, אולי זאת היתה הדרך שלה להפרד ממני, בחיוך וגעגוע.

שלושים וארבע שנים שאת סבתא שלי, וזאת חבילת זכרונות. סוכריות דבש שהיית מחלקת לנכדייך שהיו באים לבקר אותך במתפרה הסלונית, תפוחי אדמה אפויים עשויים על פי מתכון שאינו ניתן לשחזור, ממתקי צידה לדרך שהיית מציידת אותנו בהם בסוף כל ביקור, וחיבוקים ונשיקות בטעם סיגריות "טיים".

בכל תקופה בחיי היה איזה בילוי משותף איתך: תשבצים, פזלים ומשחקי מחשב. ולבדיחות הגסות שהיית שולחת במייל לא היתה תקופה מיוחדת.

אני לא מאמינה שאת איננה, כי את לא. את כאן ותהיי איתי ואיתנו תמיד - אוהבת, מחבקת, נחרצת, גאה ועם אור תמידי בעיניים. שלך באהבה תמיד, רוני

סבתא אהובה שלנו,

מזה כארבע שנים אני הולכת ברחובות ילדותך. אינספור פעמים עברתי בפארק ליד הגימנסיה שלך, שאת שמה שמעתי בפעם הראשונה, מפיק, לפני שנסעתי לווינה.

כל פעם משווה בדימיון את התמונות שלך על המדרגות בשער הפארק, לאותן מדרגות שעדיין עומדות שם, ללא כל עדות לעשורים הרבים שחלפו מאז. את הדרך בין שני הבתים שעברת עם משפחתך, אני הולכת. ובין הצעדים, אני מרגישה את צעדייך, הקטנים הרבה יותר, של ילדה בת שתיים עשרה. והשאלות סובבות בראש במערבולת, והן רבות: מה עבר עליך אז, בימים הנוראים ההם? ואיך לכל הרוחות, התמודדת כילדה, עם עולם ילדותך שחרב? את התשובות המלאות לשאלות אלה, ולעוד רבות שלא נשאלו, נעלת בתוכך. אך בשנים האחרונות, בהדרגה, מביקור לביקור, עם ההתלהבות שבהיכרות המשותפת של העיר, התחלת לדבר על החיים שם. ואנחנו רק ישבנו וקיוונו לספוג כמה שיותר עד שתתעייפי.

כל סיפור מצטרף לקודמו, כמו עוד חלק לפאזל ואיך שנגמר הביקור וחזרנו לווינה, אני יוצאת לחפש את המקום מהסיפור. מסע מרתק בהמשכים, שאת כולו מלווה ההכרה, שלא ניתן להכיל אותה – שכל המסע הזה הסתיים בחורבן עולמך כילדה.

בשנים האחרונות, ניסינו פעמים רבות לשכנע אותך שתשבי איתנו לתעד את סיפור חיך. תגובתך היתה זהה כל פעם שהנושא עלה, וכללה עיקום פרצוף ומין מחוות ביטול עם היד, כאילו אומרת – עזבו אותי בחייכם. אחרי כמה פעמים שזה חזר על עצמו, ראיתי פתאום אחרת את משמעות התגובה: כאילו את מסתכלת עלינו, הנכדים, כאומרת – אתם סיפור חיי. ובכך מבטלת את הטעם שבעיסוק שלנו בעבר.

ואכן, כזאת את. יצרת לעצמך את סיפור חיך. בנית אותו מראשיתו ואנחנו, דור הנכדים שזכה להכיר אותך רק בפרק מאוחר יחסית בסיפור, עדים לכך. היה לי את המזל לזכות בנוכחותך המלאה והעשירה בחיי עד גיל מאוחר ועל כך אני אסירת תודה.

נוחי על משכבך בשלום סבתא אהובה שלנו.

אוהב אותך תמיד, איילת

איך איפרד ממך בתיה, חברתי משכבר הימים. בתיה שפגשתי לראשונה בהכשרה לפני כ-68 שנים. היית ונשאת עבורי תעלומה. אולי לא רק לי. בשנים האחרונות לחייך, התאימה לך מאוד ההתעסקות במשחקי הרכבה. השלם שמורכב מחלקים חלקים. להרכיב פאזל כזה דרושים נחישות, עקשנות, חדות מוח, סבלנות לגלות את הנסתר. רק לנו לא גילית את הנסתר בתוכך. לא, לא היית מלאך, לפעמים הצחקת אותנו מאוד, לפעמים הרגזת אותנו, אבל אף פעם לא גילית את אשר על לבך ואת מחשבותייך. אהבת מאוד את משפחתך, בנותייך, חתנייך, נכדייך ונינייך. ביתכם, שלך ושל מאיר, היה בכל עת ובכל שעה פתוח להם. גם למי שניסה להתקרב אלייך.

על מה חשבת ומה הרגשת כבר לא נדע. אף פעם לא שמעתי אותך מתלוננת. לא על מחלתך, לא על כאבייך. בעקשנות אופיינית לך בחרת לעצמך את סוף הדרך וכך הלכת מאיתנו, בתיה יקירתי, בדרך שלך, בבית שלך, במיטה שלך בחיק משפחתך. כך רצית וכך עשית. שלום לך בתיה. נוחי על משכבת בשלום. היה זכרך ברוך.

רחל אבידור

לזכר בתיה

נכתב ע"י מאירה, האחות מה"הוספיס-בית", לאחר שהתבשרה על
פטירתה של בתיה, ביום 3.5.2010

אישה קטנה	לא רוצה שיחות פרידה
על קלנועית	"לא צריכה תמיכה, תודה!"
נוסעת בשבילי הקיבוץ	"מה זה הדבר הזה??"
לא נשמעת	אש יוקדת בחזה
לא נרגעת	
מה את מחפשת שם בחוץ?	אישה קטנה, תני לגשת
	לגעת בכאב, באש הלוחשת
	שורף, כואב, עוד נשימה
	אישה קטנה כבר לא עונה
אישה קטנה ואמיצה	
עושה רק מה שהיא רוצה	
ואומרים לה לנוח	
אך היא כמו רוח	
מלבה את השלהבת הבוערת	
בתוכה	
נאחזת בחיים בכל כוחה	

תודות מעומק הלב -
לצוות המרפאה המופלא שלנו, לנורית, לרפי ולשבי ולכל מי שתרם
מזמנו ומכוחו לארגון הלוויה והתפילות בימי ה"שבעה", לצילה שמחה
ויעל מירב על הכנת המועדון, לצוות המפגש התומך והסבלני,
לחברים ולתושבים בכל הגילים ובמיוחד לשכנים שעטפו אותנו בחום,
באהבה ובאוכל.

מודים מקרב לב לכל המנחמים,

מאיר ריינס וכל בני המשפחה

ימי הולדת

16.5	הדס ויסבקר	20.5	טוני משיח (נכדה סינה) שירית דבולט
17.5	גליה טוביס רן כ"ץ נגה ליפשיץ (נכדה עדר) יסמין מלינה	21.5	אלק קולינס - 80 עודד ליפא (נכד אפשטיין) גולן רוזנקרנץ מיכאלה טנא
18.5	מקס מדר פיל גליק מעין טופול-כהן (נכד ב.כהן)	22.5	תומר ויטהם
19.5	עליזה דויל		

מזל - טוב

ימי נישואין

18.5	גל ודן כרמי
22.5	בת-חן ואור דוארי

נזכור

א	בסיון תשס"ח	4.6.08	הנרי בן-יהודה
ב	בסיון תשמ"ג	14.5.83	אסתר רוז
ב	בסיון תשי"ז	1.6.57	פרידה ריש
ד	בסיון תשס"ו	29.5.06	יפה ווייס
ה	בסיון תשכ"ז	12.6.67	אריה דביר
ה	בסיון תשס"ו	4.6.06	רות נאי
ט	בסיון תשמ"ו	16.6.86	ניל בן-עטר

פירורי "שיחות קירבה"

מידי פעם חודרת אל המרחב התקשורתי מילה או ביטוי, כך שכול מי שיש או אין לו מה להגיד חייב לשלב אותה לפחות פעם בדבריו. כעת הם "15 דקות התהילה" של "שיחות הקירבה" שאף אחד לא ממש רוצה בהן, וגרוע מזה – אף אחד לא מאמין בהם, ורק מחכה שהדוד הגדול מאמריקה יאשים את האחר בכשלון הידוע והמובנה מראש. אז אחרי שגם אנחנו תרמנו את חלקנו ל "בלה – בלה" אפשר להתחיל.

השבוע שוב נפגשנו בחלקת הזיתים העמוסה כשליונו בדרכה האחרונה את **בתיה ריינס ז"ל**. לא יודע למי אפשר להתלונן על המפגשים התכופים מידי לטעמי שמזמנים לנו החודשים האחרונים בחלקה, וספק גדול אם התלונה תעזור... בכול אופן בזמן ההספדים המרגשים כשנזרקה לחלל השאלה הרטורית "מי ידע ש...?" חשבתי לעצמי, כמה באמת אנו יודעים על חייו של מי שאנו מלווים בדרכו האחרונה, ונזכרתי כיצד יצא לי להכיר לראשונה את **בתיה ז"ל**: שנת 91 ימי מלחמת המפרץ הראשונה סאדם חוסיין משגר טילי סקאד לעבר ישראל, אנחנו רק הגענו למשק ואני בכלל רוב השבוע בלימודים, והנה באישון הלילה טלפון שמזכיר לנו להיכנס "לחדר האטום" וללבוש את מסכות האב"כ כי יש אזעקה. על הקו הייתה **בתיה** שתפקידה היה ליידע חברים אחרים ובהם אותנו. וכך עוד לפני שקישרתי שם ופנים ידעתי מי זו **בתיה ריינס ז"ל**, "זו מהאזעקה"... **למאיר** ולמשפחה הענפה, אנו שולחים את תנחמוינו יחד עם כול בית כפר הנשיא.

ומהצד השני והשמח של מחזור החיים בטבע, מזל טוב לעורכת הנכבדה **שושנה שרקי** לרגל לידת הנכד החדש בנם של **עדיה ולורנס** שיהיה המון מזל טוב וכיף גדול.

וגם לסבתא טוטסי וסבא ג'קי מזל טוב לרגל לידת הנכד – בן לליטל ורועי, נין לבלה. שיהיה גם לכם אושר וכיף.

"שיחות קירבה" מסוג אחר משהו, הן שיחות ההורים בבית הספר, ששוב התרגשו עלינו לאחרונה. כ"הורים סדרתיים"... ש"בילו" כבר בכמה שיחות כאלה לאורך השנים, היינו שמחים אם היה מומצא

פטנט לשעות הארוכות של ההמתנה בפתח הכיתה למורה התורנית.
הצילו!...

בשבת האחרונה (8/5) שוב העמסנו את האופניים על הרכב לטובת המרוץ השנתי "סובב גליל". במשתתפים המקומים כיכבו שתי סבתות, אחת ותיקה יותר **יעל נמנוב** (85) והשניה הצעירה **שרה דבולט**. **אסף סלומון** שליווה את המרוץ **בטרקטורו** המעופף מלמעלה, הנציח את השניים במצלמתו. במסלול התחרותי – שוב הרשים **דוד דיבון** שהגיע למקום הרביעי אף על פי שהיה בין המבוגרים ביותר בקבוצת הגיל בה השתתף. כול הכבוד! **קורין שפרונג** רכבה עם קבוצת הרוכבות בה היא משתתפת, ואנחנו משפחת **רוזנקרנץ** בהרכב שלושת הדורות המסורתי שכלל כאמור את **יעל כרמל** ואותי... חבל שלא יותר חברים מצטרפים לחוויה. ההפסד כולו שלכם.

פלוגת המילואים בראשה עומד המ"פ **רז מעיין** זכתה באות הצטיינות אותה קיבלו מידי נשיא המדינה **שמעון פרס** בטקס מרשים. כול הכבוד ל**רז** ופלוגתו על התרומה האדירה לחיים של כולנו כאן במזרח התיכון. בעינינו אתם לא "פרייזרים" אלא עמוד האש ההולך לפני המחנה!

מחזור נוסף של בני כיתות י"א יוצא לחוות את חווית טרום הצבא במסגרת שבוע הגדנ"ע (גדודי נוער) המסורתי, שיהיה בהצלחה ובכיף ושובו בשלום לבסיסיכם...

סערה אחרת שוב התחוללה אצל בני הנוער שלנו, ששוב מוצאים את עצמם ללא מדריך ערב החופש הגדול. **עמית חייט** הנפלא שוב התייאש מ"תוקעי המקלות בגלגלים" ומהמערכת, שבמקום לתת גיבוי וחיזוק, לא עושה את הנדרש וזו בלשון המעטה. נקווה ש**שקד פרנק** הנפלאה לא פחות, תחזיק מעמד ותמשיך לנווט את ספינת החברה בלב הסערה שהתרגשה עליהם שלא באשמתם. אין מנוס מלשאול בקול רם איך אנחנו "מצליחים" שוב ושוב להבריא במפח נפש את בנינו הנהדרים שבאים ברצון ובשמחה לתת כתף ולתרום מזמנם וכשרונם לטובת דור ההמשך. הגיע הזמן לעשות בדק בית יסודי בקרב מקבלי ההחלטות במערכת לטובת בני הנוער **שלנו** ו"יפה שעה אחת קודם" ואם עדיין לא מאוחר לבקש **מעמית** לשוב להדרכה.

ילדי כיתות ו' יצאו השבוע לסיור היכרות עם בתי הספר התיכוניים אליהם הם עתידים להצטרף בשנת הלימודים הבאה. שיהיה להם בהצלחה.

והצעירים יותר – ילדי כיתות ה', כחלק ממדינת ישראל, עמלים על מבחני המיצב בנושאים הנלמדים. נקווה שהחברה שלנו לא יביישו את הפירמה.

זריזי המקלדת וחדדי העין יכלו להבחין בפרסום שהיה לאחרונה האינטרנט על השכונה הקהילתית שלנו, כולל מפרטים טכניים ותמונות. נקווה לטוב ולגל נוסף של מצטרפים ובונים.

"אופטימיות זהירה" בקרב האחראיים על הפעלת בריכת השחייה, שעובדים על הנושא במרץ. גם אם הבריכה לא תפתח לצערנו בחג השבועות, כפי שהתרגלנו לאורך השנים באופן מסורתי, נקבל זאת מבחינת *better late than never*.

יובל ג'קסון והרולד וואלך עומדים בפני סיום הפרוייקט המפרך של התקנת שעוני המים. הכוונה היא להריץ את המערכת. הכוונה היא לעשות הרצה של המערכת "על יבש" עם אפשר להגיד את זה על דברים הקשורים במים... הבשורות הפחות טובות הן שלאחר מכן תגיע ההרצה "על רטוב" שתגרום ליובש לא פשוט בכיס... אז תתחילו לחסוך.

תיקון קטן בקשר ל"מסעו" של **גיורא שיינגיזכט** ברחבי היבשת בהפצת המשנה של "מפנה" - **גיורא** היה במסע הרצאות למשך שבוע בליסבון אשר בפורטגל, שם הצטרפה אליו **קטיה** ששמחה לרענן ולהזכר בשפת אמה הפורטוגזית, אם כי זה אף פעם לא כמו במולדת בברזיל. - ולא כפי שפורסם. עכשיו הוא שווה לתקופה בעיר באזל בשווייץ לצורך הקמת בית ספר מקביל לזה שאצלנו בשווייץ. כמו שנאמר "בבאזל ייסדתי את "המפנה"... שיהיה בהצלחה.

המרחב האווירי שלנו פתוח כרגיל ומאפשר לטיסות נכנסות ויוצאות להתעופף כסדרן. **שריתה סינה** חזרה מביקור אצל **כרמי** ומשפחתו בניו-זילנד הרחוקה. את הדרך ההפוכה עשה **יגאל ניימרק** ששהה אצלנו לאחרונה, לרגל החתונה של הבת **הדסה עב"ל לי** אצלנו לשמחתה הגדולה של סבתא **דיאן** ויתר בני המשפחה.

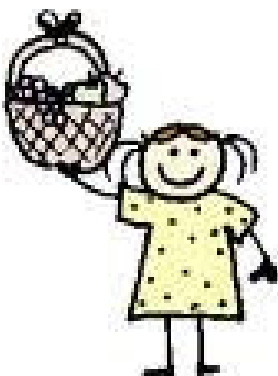
אדי וברברה וויטהם מבקרים אותנו שוב עם המשפחה שאימצה את אבא **ג'ימבו ז"ל** אחרי שעזב את הבית בגיל 10 . גם **ג'ודי וויטהם** עדיין כאן, כך שכרגע אנו בהרכב של 4 מתוך תשע לשמחת **אוולין קני** ויתר בני המשפחה.

ביקור נוסף בחצרנו הוא של **הלין** שהייתה חברת משק ועזבה לפני 25 שנה. ברוכה הבאה.

"עם קצת עזרה מידידים" - ברכות לשבי **מזרחי** שה"צהובים" שלו עזרו מאוד ל"ירוקים" של חיפה, בדרך אי"ה לעוד אליפות בכדורגל "על חשבונם" של "האדומים" מקנאה ומכעס מהעיר הגדולה על קהל תומיכהם בתקשורת. ומילה טובה גם ל"כחולים" של טטונהאם על אוהדיהם המקומיים, ואולי עוד נפגש במגרש. ועוד קצת על כדורגל, מחזיקים אצבעות לברצלונה בדרך לזכייה נוספת באליפות ספרד בשבת הקרובה. ותנחומים לאוהדי היונייטד על אובדן האליפות השנה. כיגמרו כול המאבקים הפנימיים נתפנה כולנו בשמחה למונדיאל הקרוב בדרום אפריקה החל מהחודש הבא. הכינו את הפיצוחים...

זהו הגיע הזמן לסיים להפעם. מקווים ששרדתם אותנו גם הפעם, ואם לא אותנו אז את השרב הכבד של השבוע החולף. נאחל לכם כדרכנו, שהכול יעבור לכם ממול, סוף שבוע נעים וקל, ולמרות הכול נסו והמשיכו לעשות (לפחות) מעשה טוב אחד ביום, ותראו שהכול יהיה יותר טוב.

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל רוזנקרנץ
וכמובן גם **דניאל**

לעדיה (שרקי) ולורנס
נכד לשושנה
ברכות לכל המשפחה

מהמכבסה

לחברים שלום,

בתקופה הקרובה לא נכבס בימי רביעי.

תודה - הצוות

יום הזיכרון עם כל הכאב שבו, כבר עבר. שמענו המון סיפורים מדהימים, מרגשים, מסמרי שיער. שפכנו לא מעט דמעות הזדהות, דמעות של כאב לב אמיתי וכנה. לפניכם עוד סיפור...

דביר עמנואלוב הוא החיל הראשון שנהרג במלחמה בעזה בעופרת יצוקה, אביו נפטר שנתיים קודם ממחלה ממארת, ודביר, כבן היחיד בין בנות, נשא את כל העול יחד עם אמא שלו. האובדן שלו גרם לצער גדול במיוחד, בשל היותו בן יחיד, ונותרו רק נשות המשפחה. ביום הולדתו האחרון, התאספו כל החברים והמשפחה מסביב לקברו, הביאו שתילי פרחים וסדרו חלקת קבר יפה עבורו. במהלך האירוע האמא שלו סיפרה לכולם שם סיפור מדהים:

לילה אחד לפני שהלכה לישון, היא דיברה אל הקב"ה בקול רם ואמרה וביקשה: "תן לי סימן, תן לי חיבוק אחד מדביר כדי שאדע שלא הכל היה לשווא". והלכה לישון. באותו שבוע, הבת שלה בקשה ממנה לבוא איתה לחוצות היוצר - בירושלים - היתה אמורה להיות הופעה של מאיר בנאי. האם לא כ"כ רצתה, הרגישה במצב רוח מאוד שפל, אבל גם לא רצתה לצער את הבת ולכן נאותה, והלכה איתה בלי הרבה שמחה וחשק. המופע התקיים בבריכת הסולטן. בעוד הנגנים מתמהמהים לכוון את הכלים שלהם, וההופעה מתעכבת קצת, ניגש אליה ילדון קטן בן שנתיים, זהוב תלתלים שנראה כמו מלאך ונגע בכתפה, דליה, שהיא גננת במקצועה סובבה את ראשה ראתה את פני המלאך ונכנסה עמו לשיחה.

-איך קוראים לך? - אשל
-אתה רוצה להיות חבר שלי אשל? - כן
-אתה רוצה לשבת לידי אשל? - כן.
וההורים -שתי שורות מעל- צופים במלאך שלהם 'מטריד' את הגברת המובגרת וקוראים לו אליהם. והיא, דליה מרגיעה אותם ואומרת שהכל בסדר. ואז אשל הקטן הזה מספר לה שיש לו אח תינוק ששמו דביר... כולה מתחלחלת מהשם, עולה שתי שורות למעלה אל ההורים של אשל, רואה את התינוק בעגלה ואומרת להם בחצי התנצלות:

אם לא אכפת לכם שאני שואלת, בן כמה הבן שלכם? בן חצי שנה.
ושוב אם זה בסדר שאני מחטטת, הוא נולד לפני או אחרי 'עופרת
יצוקה'? - אחרי.

וּסְלִיחָה באמת, שאלה אחרונה, מדוע קראתם לו דביר?
והאמא של אשל ודביר מספרת:

אני קצינת נפגעים בצה"ל, וכשהייתי בסוף ההריון עם דביר, הרופאים
חשדו שהם מגלים מום מאוד קשה לתינוק, אבל כיון שזה היה ממש
בסוף ההריון כבר לא היה ניתן לעשות כלום, אלא להמתין ללידה
ולראות האם באמת יש מום או לא.

וכך, האמא -שירי- הלכה הביתה אחרי הבדיקה ובבית שמעה על
נפילתו של דביר במלחמה, ומיד עשתה "עסק" עם הקב"ה:
"אם אתה מוליד לי תינוק בריא, אני מבטיחה לקרוא לו דביר ע"ש
החייל דביר שנהרג".

דליה, האמא של דביר החייל, נשארה פעורת פה, ואמרה להם -
אני אמא של דביר,

ההורים הצעירים לא האמינו לה.

באמת, אני אמא של דביר,

ושוב הם לא האמינו לה ושאלו: איך קוראים לך? דליה, דליה
עמנואלוב מפסגת זאב...

ואז האמא של דביר הקטן אמרה לדליה,

קחי את דביר על הידיים, דביר רוצה לתת לך חיבוק.

כמובן שמאז המשפחות אימצו אלו את אלו,

ושירי האמא של דביר ואשל, כקצינת נפגעים יצרה קשר עם דליה,
ומלווה אותה לאן שלא תלך ולכל מה שנחוץ לה.

אם זו לא סיפור עם עוצמה, אז מה זו עוצמה???

לליטל (עמר) ורועי
נכד לטוטסי וג'קי
נין לבלה
ברכות לכל המשפחה

מהמרפאה

לפי בקשת מספר נשים, מתארגנת קבוצה בהנחיית פיזיותרפיסטית המתמחה
בחיזוק שרירי רצפת האגן.

המפגשים בתשלום. נשים המעונינות לקבל פרטים נוספים, יפנו ליפעת
במרפאה.

לכל המעירים והמאירים בנושא פעולת המזגנים במרפאה - בימי הקיץ החמים
אני נדרשים על פי הוראת קופת החולים להשאירם דלוקים למשך כל שעות
היממה, כדי למנוע נזקים לתרופות.

סימני דרך

חשובים וחשובים יותר

אבישי גרוסמן-עין שמר / מתוך עיתון "במקום" 15

"המתמחרת החיצונית, שהארגון שכן, קבעה את גובה השכר של כולנו, כולל שלי ושל מזכירת. קביעותיה היו על פי הקריטריונים המקובלים בשוק החופשי. בלי סנטימנטים ובלי התחשבויות קיבוציות הנשענות על מושגים שבטל זמנם, על פיהם התנהלו חיינו בעבר. "מונולוג של מנכ"ל.

"עד לפני שנים ספורות, "מתראיין המנכ"ל, "אני ומזכירתי קיבלנו את אותו התקציב. תחשוב על זה, המנכ"ל ומארגנת פגישותיו ומגישת הקפה לאורחים, קיבלנו מהקופה הקיבוצית סכום זהה. האם זה לא אבסורד גמור? אני, שעל כתפי רובצת אחריות כל-כך כבדה; אני, שאמור לקבל החלטות בעלות משמעות כלכלית לקיבוצים רבים; אני, שרוצה לסייע לילדי ומתקשה לממש את רצוני זה – התקשיתי לקבל את ההסדר הישן, את העובדה שבת כיתתי, המשמשת כמזכירתי, תזכה בתגמול זהה לשלי.

אבל, תודה לאל שהסדר זה חלף מהעולם. עשינו שינוי, לאחריו אני מתוגמל במשכורת גבוהה פי חמש מאשר זאת שמקבלת מזכירתי, ידידתי, העובדת יחד איתי."

דרך העולם

"נכון, קצת מכבידה עלי העובדה שהיא טם חד-הורית. עליה לפרנס שלושה ילדים. בנה הגדול חולה במחלת הצליאק, עובדה המאלצת אותה לקנות מזונות במחירים גבוהים בהרבה מהמקובל בשוק. אגב, אני יודע שגם בריאותה אינה טובה במיוחד. הידיעה הזאת מכבידה ומציקה, אבל אני יודע שזאת דרך העולם, אני מנהל, מקבל החלטות משנות מגמה, ונאלץ לנסוע לעיתים קרובות לחו"ל כדי לסגור עסקאות."

הכל על חשבוננו

"נכון, מדי פעם מתלווה אלי אשתי ואנחנו משלבים עסקים עם הנאות. אבל שלא תחשוב שאנחנו נוסעים על חשבון הקופה הציבורית. הכל על חשבוננו ובזכות המשכורת הגבוהה שאני מקבל תמורת עבודתי בארגון. מה אגיד לך, אני נהנה מכל רגע."

עבודתה חשובה, אך שלי הרבה יותר

"שנינו, אני ומזכירתי, למדנו באותה הכיתה בבית הספר של קיבוצנו. רבים ניבאו לה עתיד גדול. אלא שמחלת הסרטן שתקפה אותה בגיל עשרים, ולאחר מכן נישואיה הכושלים שהניבו 3 ילדים, דפקו לי את העתיד."

"אחרי הכל", המשיך המנכ"ל את המונולוג, "כל אחד ישן במיטה שהציע לעצמו. המתמחרת החיצונית, שהארגון שכר, קבעה את גובה השכר של כולנו, כולל שלי ושל מזכירתי. קביעותיה היו על פי הקריטריונים המקובלים בשוק החופשי. בלי סנטימנטים ובלי התחשביות קיבוציות הנשענות על מושגים שבטל זמנם, על פיהם התנהלו חיינו בעבר. אני יודע, שגם מזכירתי עובדת קשה. עבודה אפורה, שוחקת, אבל חיונית ביותר. אבל, אין מה להשוות. עבודתה חשובה, אבל עבודתי חשובה הרבה יותר."

כמו בכל מקום אחר

"אני יודעת, רצינו פעם לנהוג על פי אמות מידה אחרות, זה נגמר. עכשיו אנחנו כמו כולם. החזק זוכה והחלש לעיתים בוכה. כמו בכל מקום אחר על פני כדור הארץ, ואני מרוצה, מאד מרוצה."

"והיא, חברתך לכיתה, גם היא מרוצה?" הגנבתי שאלה שעצרה לרגע את שטף דיבורו של בן שיחי. "תשאל אותה" השיב. נכנסתי לחדרה, היא הפסיקה רגע את תיוק המכתבים וכיוונה את מבטה אלי. שאלתי.

סומק עטף את פניה. הרהרה שניות מספר והשיבה: "אין תגובה, השמירה על מקום העבודה חשובה לי יותר מאשר לתת ביוטי להרגשתי ולדעותיי. אתה מבין?"

הבנתי.

נמסר ע"י טומי עמית

שילוט לתחבורה בכפר הנשיא

- שלום לכולם ,
- בישיבה האחרונה של ועדת התכנון הועלה הצורך בריענון השילוט ה"חינוכי" לנוהגים בתחומי הקהילה .
- השילוט החדש נדרש להתמקד בתחומים הבאים :
- נסיעה איטית וזהירה יותר בתחומי הישוב.
 - מתן זכות קדימה להולכי רגל, אופניים וקלנועיות.
 - זהירות מיוחדת על ילדים.
 - מתן עדיפות לנסיעה בכביש המערכת ע"פ נסיעה בשבילים פנימיים.
 - חניה ידידותית לסביבה.
 - איסור על צפירות.
 - איסור על צפצוף אזהרה בעת פתיחת /נעילת רכב.

אשמח לקבל רעיונות נוספים. אשמח גם לקבל מידע על הצעות לשילוט נקודתי בשבילים בעייתיים במיוחד .

אני זקוק לגרפיקאי/ת המעוניין להכין עימי סקיצות לשלטים בהתנדבות .

זו גם אחת מאותן הזדמנויות להזכיר לכולנו לנהוג עם קצת יותר זהירות ותשומת לב בשבילי וכבישי הישוב. יש אצלנו מצב ייחודי של שבילים שמשותפים כלי רכב, קלנועיות, אופניים והולכי רגל. פגיעים במיוחד הם הילדים. קחו בחשבון שמכל מדרכה מוסתרת עלול להתפרץ ילד בריצה או עם אופניים בדיוק ברגע בו אתם עוברים. שאלו את עצמכם בכל רגע: האם אספיק לבלום? האם אוכל להביט בעיניים של הוריו אם לא? סעו בשבילים בקצב הליכה ועם רגל על הברקס!

בתודה ,

ארז מירב
050-8487240

הקרב על הדמוקרטיה כבר החל והדמוקרטיה מפסידה בו

לצאת מעין הסערה

נתחיל בדימוי: לפעמים כאשר אנו נמצאים בעין הסערה ומרוב סיבובים ראשנו מסתחרר וכתוצאה מכך אנחנו רואים את הדברים במטושטש, אז אם נרצה לקבל ראייה חדה של המצב, נצטרך לצאת מעין הסערה למקום שקט ולבחון משם את המציאות. ועכשיו נצא מהדימוי וננסה להבין את האירוע שכל כך מסעיר היום את החברה הישראלית.

הסיפור של ענת קם ואורי בלאו מסעיר כבר כמה זמן את החברה הישראלית. מרוב רעשי רקע תקשורתיים ואחרים לא ניתן כמעט להבחין בתמונה הברורה. לכן אם אנחנו רוצים לקבל פרספקטיבה נכונה על הנושא, יתכן שכדאי לנו להיזכר בפרשת דניאל אלסברג שנאשם בריגול בתחילת שנות השבעים של המאה הקודמת, ולנסות להבין מי נגד מי ועל מה כל המהומה.

פרשת מסמכי הפנטגון זכורה לנו כפרשה שהסעירה את ארצות הברית. בראשית שנות השבעים, כשפרצה הפרשה, פרסם אז מזכיר ההגנה, קלארק מ' קליפורד, מחליפו של מקנמארה, את ההודעה הבאה: "המסמכים, שנטל ללא רשות דניאל אלסברג בסיוע חברו אנטוני רוסו, הם חלומה הרטוב של כל רשת ריגול, ולכן יש להעמידו לדין כמרגל וכן את העיתונאים שעשו שימוש במסמכים".

היום במדינת ישראל 2010 אנשי ביטחון בכירים מפריחים לחלל האוויר בדיוק אותם משפטים כשהתקשורת משתפת פעולה ומלבה את האש באמצעות כותרות מבהילות בעיתונות הכתובה וכולם מכוונים כלפי פקידה ששירתה בעבר בלשכת אלוף פיקוד מרכז ועיתונאי מעיתון הארץ.

מיהו בעצם דניאל אלסברג?

דניאל אלסברג היה אנליסט שעבד בתאגיד "ראנד", אשר לידי הגיעו שני עותקים מתוך חמישה-עשר עותקים של מסמכי חקירה סודית, שביצעה מחלקת ההגנה של ארה"ב על מעורבותה בוייטנאם. המחקר התייחס לשנים 1945-1967. היקף עצום של חומר דרש העסקה של מאות אנשי מחקר והיסטוריונים וביניהם היה גם דניאל אלסברג. במשך שלוש שנים של עבודה העלו החוקרים דו"ח שהשתרע על פני 7,000 עמודים.

הדו"ח הוגש בשנת 1970. בפנטגון שנדהם מהממצאים הסתמנה מיד מגמה להסתיר את המסקנות האמיתיות, המצביעות על גודל הפער שהתגלה בין הודעות הצבא והודעות הממשל לבין הממצאים העולים מהשטח בשנים 1945-1967.

דניאל אלסברג, בסיוע חברו אנטוני רוסו, החלו להעתיק מסמכים מהעותק שהיה בידי תאגיד ראנד. במרץ 1971 הם העבירו את המסמכים לניל שיהאן עיתונאי הניו-יורק טיימס. כשהתגלתה ההדלפה האשים הממשל את דניאל אלסברג בגניבת אלפי המסמכים שקיבל לידי ובעברתם שלא ברשות למי שאינו מוסמך לעיין בהם. בעיתון הניו-יורק טיימס, כשהבינו מה התגלגל לידיהם, נערכו מיד לפרסום מהיר של החומר המרעיש, שפרסומו אמור היה לגרום להכתמת הממשל בהסתרת האמת מהציבור.

התקשורת האמריקאית יוצאת נגד הממשל

בניגוד לציבור ולתקשורת הישראלית, התקשורת האמריקאית התנהגה כפי שצריכה להתנהג תקשורת במדינה דמוקרטית. המאמר הראשון שפורסם ב-13.6.1971 שהסתמך על המסמכים ה"גנובים" היווה כתב האשמה חריף נגד הצבא והנשיא ניקסון. ארה"ב לא ידעה את נפשה. מצד אחד גאתה התלהמות של חוגי הביטחון ורפובליקנים שמרניים שביקשו להתייחס אל העיתונאי שפרסם ואל מי שהדליף את המסמכים כאל מרגלים שפגעו באופן חמור ביותר בביטחון המדינה.

ומצד שני, אל מול המהלך העכור של הנשיא ניקסון, החלה להתעצם דעת קהל אוהדת שחצתה מחנות ותמכה בעיתון ובמדליף, דניאל אלסברג, שנחשף לעינו הרוחת של הציבור.

מבחן בג"צ

מאחר שנכשלו מאמציו האישיים של הנשיא לשכנע את העיתון לא לפרסם את המסמכים, החליט התובע הכללי של ארה"ב, ג'ון מיצ'ל, לפנות לבית המשפט וזה הוציא צו פדרלי האוסר על המשך פרסום המסמכים, שנומק בכך שהפרסום מהווה פגיעה בביטחון הלאומי (מזכיר לכם משהו?).

הניו-יורק טיימס ערער על ההחלטה בפני בית המשפט העליון, שפסק כי הניו-יורק טיימס רשאי לפרסם את כל המסמכים שבידו. חוגי הממשל והצבא נכשלו במאמצייהם למנוע את הפרסום בניו-יורק טיימס, ולמעשה זרק בית המשפט העליון מכל המדרגות את התובע הכללי שביקש להאשים את המדליף דניאל אלסברג בריגול.

ארה"ב התייצבה מאחורי עיתונאי אמיץ ואזרח שהביאו לידיעת הציבור את האמת- הצבא מבצע עבירות ואינו מדווח דיווחי אמת. אלסברג הפך לגיבור שהכריע מערכת ממשל מתלהמת שביקשה לראות בו מרגל, ואילו הציבור בארה"ב נוצר את שמו עד היום כשהוא מצמיד לו את התואר אזרח למופת. כך הייתי מבקש שהחברה הישראלית תתייחס גם לענת קם ואורי בלאו, כאל אזרחים שמילאו את חובתם לאמת ולדמוקרטיה.

מה צריך לעשות מי שתומך בדמוקרטיה הישראלית

מי שתופס עצמו כשומר דמוקרטיה, ומתוך הנחה שקיימת היום במזרח התיכון מדינה דמוקרטית אחת וחד פעמית, צריך לקום ולעשות מעשה. דמוקרטיה צריכה לפעמים שאזרחיה יגנו עליה מפני מנהיגיה. ממש כפי שהדברים קרו בארה"ב בשנות השבעים של המאה הקודמת ולא קרו בגרמניה של שנות השלושים המהפכנית להיות נציגונאל-סוציאליסטית.

כאשר במדינת ישראל של היום נעצרים אנשים באישון לילה ולא ניתן לדבר דיווח, אני נחרד. הרי מה שחשוב בכל מדינה דמוקרטית זה שכל התהליכים של מעצר, חקירה ומשפט יהיו פומביים. כלומר הם אמורים גם להיעשות וגם להיראות וגם להישמע לעיניו ולאוזניו הפקוחות של הציבור.

כאשר חלק מהתהליך נעשה כך באפילה. כאשר נעצרים סופרים, עיתונאים ופעילים חברתיים באישון לילה והעניין איננו מתפרסם גם לאחר זמן רב, הדבר מדאיג אותי. הרי כך נראים ונעשים הדברים בכל המשטרים האפלים בעולם. אני נחרד מכך שבעצם הציבור הישראלי מתגלה ככזה שאיננו רוצה לראות דבר ואיננו מבקש לשמוע דבר. אני נחרד משום שהדבר מגלה לי שבעצם אנחנו מחליקים ממש עכשיו על מדרון חלקלק שגם אתם וגם אני כבר יודעים איפה נמצא הקצה שלו.

אך יותר מכל מחרידה אותי העובדה שחלק גדול מאיתנו כבר ממש משתוקק להגיע לשם.

דודו פלמה

חברים ותושבים יקרים, שלום רב!

אני עושה השנה שנת שירות במסגרת "עמותת איילים".
קצת רקע על העמותה:

העמותה הינה עמותת סטודנטים שחזונה הוא יישוב והפרחת יישובים
בפריפריה בנגב ובגליל, במטרה לחזק ולפתח את הקהילה ולמנוע המשכיות
לתופעה של הגירה שלילית, שבמקומות רבים בפריפריה, לצערנו, הולכת
וגדלה.

במסגרת העמותה הסטודנט מקבל מלגת לימודים ובתמורה צריך למלא שעות
התנדבות בקהילה ושעות של עבודה התיישבותית בכפר סטודנטים בו
מתגוררים ובעיר שבה כפר הסטודנטים נמצא. נכון לעכשיו ישנם 11 כפרי
סטודנטים:

בגליל- בקרית שמונה, עכו, מנחמיה ונווה אור
ובנגב- 2 בבאר שבע (שם כליל נוי עושה שנת שירות), באשלים (שם שירת
דבולט חיה כסטודנטית), ביכני, בירוחם ועוד 2 כפרים בדימונה (שם אני
נמצאת).

במסגרת שנת השירות בעמותה אנחנו מתגוררים כקומונה של 7 ש"שנים בכפר
סטודנטים, כאשר עבודתנו מתחלקת לשלושה חלקים עיקריים- מוקדי
התנדבות בעיר (עם ילדים/נוער בסיכון/בעלי צרכים מיוחדים/מבוגרים/עולים
חדשים...) עבודה התיישבותית (בנייה, פיתוח וטיפול של הכפר עצמו, פיתוח
וטיפול של העיר...) ופרוייקטים (יש המון מקום ליזמה והקמת פרוייקטים
אישיים או קומונליים).

במוקדי ההתנדבות שלי יוצא לי לעבוד עם ילדים ונוער. אני מאוד מסופקת
מהעבודה שלי ומהחיבור שלי עם תושבי המקום, אך מתחילת השנה בער בי
הצורך דווקא להקים מרכז כלשהו שיסייע לקשישים שלא מרבים לצאת מהבית
(ייאמר לזכות מועדון "המפגש" בקיבוץ שלנו, שהיווה לי מקור השראה ראשוני
ועיקרי ☺).

השבוע פתחתי סוף-סוף את המועדון וכבר יש לי מספר קטן של מבקרים
קבועים!

לצערי אין מימון קבוע לפרויקט הזה. זה בעיקר תרומות קטנות שאני מגייסת
פה ושם...

כאן בקשתי לעזרתכם נכנסת!! ☺

אם יש למישהו פאזל/ספר (בכל שפה-העיר הזאת מגוונת!!)/משחק
שולחן/חפיסת קלפים/חומרי יצירה/מוזיקה טובה/כל דבר שעולה על רוחכם,
אשמח וממש אעריך אם תוכלו לתרום לי...!!
בנוסף, אשמח גם לעצות ורעיונות לפעילויות מעניינות שאני יכולה לעשות כאן.
כי מי יודע להוציא את הפנים החיוביים והכייפים שברוח הוותיקה יותר טוב
מאנשי קיבוץ כפר-הנשיא??

אני אהיה בקיבוץ באחד מסופי השבוע הבאים. עד אז אפשר ליצור איתי קשר
בפלאפון- 0502173768

מתגעגעת, ומודה מראש ליאת אפשטיין

דברי החמור

את השילוב של **בני ברמן ז"ל עם דן אלמגור** יבדל"א, ומוסר ההשכל של חמורים כבר פגשנו בעבר בשיר "**חיי אדם**" וכאילו לא עברו כמה עשרות שנים מאז שהשיר נכתב, הלקח כדרכם של חמורים, כמובן לא נלמד...

שני קבצנים וחמורון אחד

בני ברמן

מילים: דן אלמגור

לחן: בני ברמן

היו היו שני קבצנים וחמורון אחד
רכבו שניהם על החמור וכך פשטו הם יד
כדי לזרזו לכל מקום שם כסף מצלצל
היו מכים באחוריו ביד ובמקל

שני קבצנים וחמורון אחד...

והחמור מרוב מכות מת ויבורך האל
ונשארו הקבצנים אז רק עם המקל
פשטו עורו של המסכן הסירו מעליו
ומחמור קטן עשו הם תוף אחד רחב.

שני קבצנים וחמורון אחד..

עם המקל היכו בתוף בכח ובאון
נדבות קיבצו שניהם אך בלי החמורון
עברו שניהם מעיר לעיר מכים בתוף בתור
פגש אותם קבצן מכר שאל על החמור.

שני קבצנים...

סיפרו שניהם שהחמור על נישמתו ויתר
כי ממכות וחוסר כל רצה להיפטר
מוסר השכל שהחמור נשאר תמיד חמור
כעת מכים אותו יותר אבל על תוף העור.

שני קבצנים וחמורון אחד...

אבי רוזנקרנץ

הפינה

הויזואלית

ירוקה

פיצוץ

לכיש

בחבל

שבת שלום

דוד אלמן

Parents Page 14.05.10

Village News:

Recently we've begun visiting the olive groves a bit too often but there's no one to complain to (not that it would help). But I wonder how much we really know about the people who we live amongst? I remember meeting Batya for the 1st time in 1991 just after we moved here. It was the first Iraqi War and I was also studying in between scud attacks: in the dark of night the telephone rings and it's Batya to remind us to put on the gas masks and make for the shelter or the safe room. It was her responsibility then to let the neighbors know what was happening and so, even before I could put a face to the name, I knew that I had to be grateful to her for sounding the alert.

Having had to cope with parent teacher conferences for a number of children (and it ain't over 'till it's over) I wish there was another way of doing them without the waste of time waiting for the teacher to be available and/or the line to move forward. Help!

Last weekend (08/05) we loaded up the bikes and sallied forward for another round of Circumnavigating the Kinneret. Amongst the participants were two grandparents: Yael Neminov (85) and Sara Davolt. Asaf Solomon, who was following along from the skies, managed to get some good shots of them. On the more professional level David Devon brought in excellent results and came in 4th place despite being amongst the oldest in this category. Corrine Sprung also rode, along with the group that she trains with, as did three generations of Rosenkrantz' from Yael to Carmel. Pity more people didn't participate...

Raz Maayan and his reserve unit received recognition from the president, Shimon Peres, in a special ceremony. His unit is one of the special ones that make our lives a bit safer in this very complicated world of the middle east. Congratulations!

The 11th graders have joined the ranks of GADNA experience before their army call ups. Good luck to them all.

The school kids are without a councillor again and we're getting closer to summer vacation time. Amit Chait is exhausted from having to argue with the powers that be and not getting the back up that he needs or expects. We hope that Shaked Frank will be able to carry on at least until we find replacements.

The 6th graders started checking out the regional middle and high schools in order to get a feel for their placement in the new school year. Good luck to them all.

The 5th graders, as all other kids in the country, are working on their national final exams in the basic subjects and hope they have excellent results.

Our new neighborhood is advertised on the internet and we hope for another round of people joining us and building there.

The pool people are cautiously optimistic about getting everything ready for the opening of the 2010 season. The pool will not be open for Shavuot (pity) but better late than never.

Yuval Jackson and Harold Wallach are just finishing up the water meter project and getting ready for a trail run. The running in will be to check that all the meters work, there are no leaks or meters which are off by several m³. But, after that, I suppose we'd better get used to the idea of paying for water usage.

A slight correction about Giora Scheingezicht's travel in the wide world. Giora was doing a series of lectures in Lisbon and the countryside of Portugal (where Katya, whose mother tongue is Portuguese, joined him). At the moment Giora's in Basle, Switzerland, setting up a Mafneh school (like the one in Rosh Pina) for autistic children and their families.

Our air space isn't clouded by ash and so we welcome back:

Sarita Sina from her travels to Australia and New Zealand which she visited Carmi and Ofra and their families. On the inbound traffic we had Yigal Nymark who arrived for the wedding of daughter Haadasah and her intended: Lee. Eddie and Barbara Whitham also made the long journey from down under but this time with the family that adopted Jimbo Z"L when he left home at age 10. As Judy is still here that makes another 4 people added to the Whitham clan. Helene, a member here 25 years ago, is also visiting Evelyn this week.

Good going to Shabi Mizrahi whose Yellows (Beitar) helped the Haifa Greens (Macabee) on their way to winning the national cup against the Reds (Hapoel T-A). Also a good word for Tottenham (blues) and maybe Barcelona will win the national cup of Spain this coming weekend. Manchester United lost this year.

That's all for this week and remind you all that hot weather will be with us through the weekend and you need to drink and use sun block. Have a great shabbos!

The Rosenkrantz family

*Mazal Tov to Adaya (Sharkey) & Lawrence
Shoshanna Sharkey and all the family
On the birth of a son, grandson*

*Mazal Tov to Lital (Amar) & Ro'i
Tootsie & Jackie, Bella and all the family
On the birth of a son, grandson and great grandson*

Notices

The laundry will not be working on **Wednesdays** until further notice.

Clinic:

To all those who have comments about the use of the AC in the clinic: we are obligated by the HMO to have the AC working all day, everyday, during the summer months, in order keep the drugs from being damaged by the heat.

By popular demand, there is a group of women who are seeking to organize an exercise class to improve their abdominals (with a physiotherapist). Anyone interested, please contact us for more details but, individual payment will be necessary.

Anniversaries:

18.05	Gal (Ginat) & Dan Carmi
18.06	Bat-Chen & Or Doari

Birthdays:

16.05	Hadas Weissbecker	17.05	Galia (Geneslav) Tubis Ran Katz Noga Lifshitz (grand daughter) Yasmin Molina
18.05	Max Mader Phil Glick Maayan Topol-Cohen (R. Cohen g/son)	19.05	Aliza (Hatzor) Doyle
20.05	Toni Messiah (Sina grand daughter) Shirit Davolt	21.05	Alec Collins - 80 Oded Lippa (Epstein grandson) Golan Rosenkrantz Michaela Tenna
22.05	Tomer Whitham		

Shavuot

Tuesday Evening 18.05.10 at 19:00 on the Lawn

(Bring your own supper) Ceremony after supper and at **20:30** activities: Giving of the Torah, bread making, Coffee House, Cheese and Wine Bar, (wine and beer for a price), Dancing, Lamplight Hike, mini-bar for the kiddies

Holiday Organizers: **Olga, Maayan, Yifat, Maya T. and Tzila B-R**

Commemorations:

Henry Ben-Yehuda	04.06.08	בסיון תשס"ח	א'
Esther Rose	14.05.83	בסיון תשמ"ג	ב'
Frieda Riche	01.06.57	בסיון תשי"ז	ב'
Yaffe Weiss	29.05.06	בסיון תשס"ו	ד'
Aryeh Dvir	12.06.67	בסיון תשכ"ז	ה'
Ruth Ney	04.06.06	בסיון תשס"ו	ח'
Neil Ben-Atar	16.06.86	בסיון תשמ"ו	ט'

New Book List -

Number	Title	Author	Subject
778	Atkins for Life	Dr. Atkins	Diet
779	Qucik & Easy New Diet CB	"	"
780	New Diet Cookbook	"	"

781	Bach Flower Massage	Dr. Daniele Lo Rito	Massage
782	The Queen's Fool	Philippa Gregory	Historical Novel
783	Birthing from Within	England & Horowitz	Birth
784	Guide to Pregnancy & Birth	Adriana Hunter	Birth
785	The Age of Turbulence	Alan Greenspan	Economics
786	The Money Book	Suze Orman	Economics
789	God is Not Great	Christopher Hitchens	Religion
790	The 8 th Habit	Stephen Covey	Behaviour
815	Jewish Humor	Henry Spalding	Judaism
816	(Women and Torah Study)	Shoshana Zolty	Judaism
833	Jewish Women / Jewish Men	Aviva Cantor	Judaism
842	Eye of the Beholder	Jayne Ann Krentz	Novel
843	The Covenant of the Flame	David Morrell	Mystery
844	Mr. Pip	Lloyd Jones	Novel
22653	Ford County	Grisham, John	Stories
22654	Mirror Mirror	Gregory Maquire	Historical Fantasy
22655	The Inheritance	David E. Sanger	Politics
22656	A State Beyond the Pale	Robin Shepherd	Israel
22657	Pharmakon	Dirk Wittenborn	Novel
22658	Caught	Harlan Coben	Mystery
22659	The Lace Reader	Brubonia Barry	Novel
22660	Wicked	Gregory Maguire	Fantasy
22661	Confession of an Ugly Stepsister	"	"
22662	Son of a Witch	"	"
22663	Bastard of Istanbul	Elif Shafak	Novel Turkey
22664	Friendly Fire	A.B. Yehoshua	Novel
22665	Magicians, The	Lev Grossman	Fantasy
22666	Passport, The	Herta Muller	Novel
22667	Dreams of My Russian Summers	Andrei Maxine	Novel
22668	Salonica	Mark Mazower	History
22669	Silks	Dick Francis	Mystery
22670	Dead Heat	"	"
22671	Back Spin	Harlan Coben	"
22672	Double Cross	James Patterson	"
Number	Title	Author	Subject

22673	What Are You Like?	Anne Enright	Novel
22674	Revenge of the Spellmans	Lisa Lutz	Novel
22675/6	The Lacuna	Barbara Kingsolver	Novel
22677	The Dove Flyer	Eli Amir	Novel
22678	Are You Somebody	Nuala O'Faolain	Memoir
22679	Once Upon a Time in Lithuania	Naomi Alexander	Art
22680	The Scarpetta Factor	Patricia Cornwell	Mystery
22681	The Help	Kathryn Stockett	Novel USA 1960's
22682	The Carrie Diaries	Candace Bushnell	Novel

You can always leave a list with us in the library, or send an email

